

1. אבו ג'מל
2. המוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זולצברגר על ידי ב"כ עוה"ד אנדרה רוזנטל מרחי צ'אלה א-דין 15, ת"ד 19405, ירושלים 91194 טלפון: 02-6250458; פקסי: 02-6221148

העותרים

נ ג ד

מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית
על ידי פרקליטות המדינה,
משרד המשפטים, ירושלים
טלפון: 02-6466590; פקסי: 02-6467011

המשיב

הודעה מטעם המשיב ובקשה למחיקת העתירה ולפסיקת הוצאות נגד

העותרים

בהתאם להחלטת כב' השופטת ד' ברק-ארז, מתכבד המשיב להגיש הודעה מטעמו, במסגרתה יבקש להורות על מחיקת העתירה ופסיקת הוצאות נגד העותרים, כדלקמן.

1. עניינה של העתירה דנן בצו החרמה והריסה (להלן – "הצו") שהוצא ביחס לדירת המגורים שבה התגורר אבו ג'מל (להלן: "המחבלי") אשר ביצע פיגוע דריסה ודקירה ברחוב מלכי ישראל בירושלים, במהלכו רצח את הרב ישעיהו קרשבסקי ז"ל ופצע נוספים.
2. הצו הוצא על-ידי המשיב, בהתאם לסמכות הנתונה לו על-פי תקנה 119 לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945 (להלן: "תקנה 119").
הצו הוצא נגד מבנה בן קומה אחת בכפר ג'בל מוכבאר הנמצא בסמוך לבנין בן שלוש קומות, בבעלות משפחת אבו ג'מל.
3. כלל הראיות המצויות בידי המשיב מעלות, כי העותרת 1 ומשפחת המחבל הוליכו את המשיב שולל; הציגו מצג שוא ביחס למקום מגוריו של המחבל ומשפחתו; וכי דירת המגורים בה התגורר המחבל ומשפחתו, מצויה למעשה בקומה התחתונה של הבנין בו 3 הקומות, ולא במבנה החד-קומתי מושא צו ההריסה.
4. בנסיבות האמורות, אין בכוונת המשיב לממש את צו ההריסה לפי תקנה 119 כלפי המבנה מושא הצו, ועל כן אין כל טעם בקיום דיון בעתירה ובהכרעה בה. נדגיש, כי בכוונת המשיבים להוציא צו הריסה מתוקן נגד יחידת המגורים בה התגורר המחבל ומשפחתו, במועד קרוב ככל הניתן.

לפיכך, סבור המשיב כי יש להורות על מחיקת העתירה וביטול הדיון הקבוע למחר, ה – 4.11.15, ולחייב את העותרים בהוצאות.

פירוט הראיות שבידי המשיב

5. למען הסדר הטוב נכנה את המבנה החד קומתי, מושא הצו דנן כ"מבנה הבודד", ונכנה את יחידת המגורים המצויה בתוך בנין בן 3 הקומות, שם התגורר המחבל ומשפחתו כ"יחידת המגורים".

6. הפיגוע בו רצח המחבל אזרח ישראלי ופצע נוספים, אירע ביום 13.10.15.

7. בו ביום, ה- 13.10.15, הגיעו כוחות ביטחון לביתו של המחבל. הכוחות הגיעו ליחידת המגורים שהיא כאמור חלק ממבנה בן שלוש קומות, השייך כולו למשפחת אבו ג'מאל.

משפחתו של המחבל לא נכחה ביחידת המגורים, אולם במקום נמצאו ממצאים שהעידו על מגוריו של המחבל ומשפחתו במקום. כך למשל: נמצאה תעודת הצטיינות של המחבל מקורס שביצע במסגרת עבודתו; נמצאו תמונות של המחבל ושל משפחתו שהיו תלויות על קירות הבית; יחידת המגורים כללה חדר ילדים שבו היו 3 מיטות (כמספר הילדים במשפחה הגרעינית); נמצאו תלושי משכורת של המחבל; נמצאו נתבי אינטרנט של בזק, חדשים וסגורים בקופסא.

צילום תמונות מיחידת המגורים של המחבל מצורפים ומסומנים מש/1.

בנוסף לכך, באותו מועד תוחקר שכן שהתבונן בנעשה והעיד כי זהו ביתו של המחבל וכי כל הבניין הוא בבעלות המשפחה.

8. יומיים לאחר מכן, ביום 15.10.15, מסר אח המחבל – סופיאן – במסגרת תחקור אליו זומן, כי המחבל מתגורר במבנה הבודד, שזו יחידה נפרדת המצויה בסמוך לבנין בן 3 הקומות אליו הגיעו כוחות הביטחון ביום 13.10.15, כמפורט לעיל.

9. ביום 22.10.15, נמסרה ההודעה על הכוונה לנקוט בהליכים נגד המבנה הבודד, וזאת לנוכח דברי האח בתחקורו. ביום 25.10.15, לאחר דחיית ההשגה שהגישו העותרים, יצא צו החרמה והריסה המכוון כלפי המבנה הבודד.

10. נוכח הממצאים שפורטו לעיל, מתד גיסא, וגרסת אח המחבל, מאידך, ביום 27.10.15, הגיעו כוחות ביטחון פעם נוספת לבדוק את יחידת המגורים והמבנה הבודד.

בסיוור שנערך במקום עלה, כי התמונות אשר היו תלויות ביחידת המגורים ביום הפיגוע, הועברו למבנה הבודד ונתלו על קירות המבנה הבודד, וזאת ככל הנראה במטרה להציג מצג שווא לפיו המחבל ומשפחתו התגוררו במבנה הבודד.

11. בנוסף לכך, מדיווחים נוספים שהתקבלו אצל גורמי הביטחון עולה, כי המחבל התגורר ביחידת המגורים ולא במבנה הבודד. דיווחים אלו הם חסויים.

12. זאת ועוד, מבירור שנערך מול עיריית ירושלים עולה, כי המבנה הבודד, הוא מבנה בלתי חוקי המיועד להריסה ממילא, מטעמים תכנוניים, ולהלן נפרט:

בשנת 1996 הוגש נגד המחבל כתב אישום בבית המשפט לעניינים מקומיים בירושלים ת.פ. מספר 2220/96, בגין בניה בלתי חוקית, בין היתר של "המבנה הבודד" המתואר בכתב האישום כ"מוסך בשטח של כ-40 מ"ר" הממוקם בסמוך לנכס שבו מצויה יחידת המגורים.

צילום כתב האישום משנת 1996 מצורף ומסומן מ/ש 2.

13. ביום 23.6.97 נגזר דינו של המחבל, ובגזר הדין נצטווה, בין היתר להרוס את המבנה הבודד ולהימנע מכל שימוש במבנה וזאת עד ליום 23.12.98.

צילום גזר הדין משנת 1997 מצורף ומסומן מ/ש 3.

בהמשך, ביום 28.1.07 וביום 8.9.09, ניתנו למחבל ארכות למימוש ההריסה, וזאת עד ליום 8.9.10.

14. משלא קיים המחבל את צו בית המשפט במועדים שנקבעו הוגש כתב אישום נוסף נגד המחבל, בשנת 2011, ת.פ. 10915/11.

צילום כתב האישום משנת 2011 מצורף ומסומן מ/ש 4.

15. ביום 26.5.13 ניתן גזר דין, בו נקבע כי על המחבל לשלם קנס בסך 15,000 ₪, וכן עונש מאסר על תנאי. כמו כן נקבע כי מועד כניסתו לתוקף של צו הריסת המבנה הבודד יידחה עד ליום 26.5.14.

צילום גזר הדין משנת 2013, מצורף ומסומן מ/ש 5.

למותר לציין, כי המבנה לא נהרס על ידי המחבל או משפחתו.

16. מהאמור עולה, כי המבנה הבודד הוא מבנה המיועד להריסה אשר היה על העותרת 1 להרוס ממילא. ניתן רק לשער, שזו הסיבה המרכזית בגינה ביקשו העותרים להטעות את המשיב לחשוב כי המבנה הבודד הוא המבנה בו התגורר המחבל.

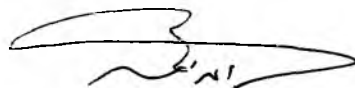
לסיכום

17. כאמור, בידי המשיבים ראיות מינהליות ברורות ומשכנעות המצביעות על כך שהמחבל ומשפחתו גרו ביחידת המגורים המצויה בבנין בן 3 קומות, ולא במבנה הבודד מושא צו ההריסה בעתירה דנן.

18. לאור כל האמור לעיל, אין בכוונת המשיב לפעול למימוש הצו כלפי המבנה הבודד מושא צו ההריסה לפי תקנה 119, ומשכך, התייטר הצורך לדון ולהכריע בעתירה דנן. יובהר ויודגש, כי בכוונת המשיב לפעול במועד קרוב בכל הניתן להוציא צו על פי תקנה 119 כלפי יחידת המגורים שבה התגורר המחבל.

19. לפיכך, מתבקש בית המשפט הנכבד להורות על מחיקת העתירה; וכן על ביטול הדיון הקבוע למחר ה – 4.11.15; וכמו-כן יבקש המשיב לחייב את העותרים בהוצאות לנוכח ההתנהלות המתוארת לעיל.

20. העובדות המפורטות בהודעה זו נתמכות בתצהירו של המכונה "סאמח", אשר ערך את הסיוורים בבית בתאריכים: 13.10.15, 27.10.15.

אבינעם סגל-אלעד, עו"ד
סגן בכיר בפרקליטות המדינה

היום, כ"א חשון תשע"ו
03 נובמבר 2015